

Sygn. akt **II K 1175/10**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Iwan

Protokolant Justyna Włoka

w obecności Prokuratora Prok. Rej. – Renaty Trochim

Po rozpoznaniu dnia 28.01.2013r., 11.03.2013r., 18.04.2013r. na rozprawie

sprawy A. C. /C./

córki S.i J.z d. K.

urodz. (...) w W.

oskarżonej o to, że :

1. w dniu 20 kwietnia 2009r. w B. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M., oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, prowadząc działalność gospodarczą w ramach firmy (...)w (...)przy ul. (...)lok. (...), zarezerwowała w dniach 21-23 kwietnia 2009r. miejsca w G.Ośrodku (...)wprowadzając w błąd jego właścicieli, co do zapłaty za wynajem ośrodka, a następnie po przeprowadzeniu szkolenia nie uiszczyła należności, w kwocie 4177 zł czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem właścicieli tej placówki tj. Z.i B. R.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

2. w dniu 29 grudnia 2009r. w S. działając sposobem i w okolicznościach opisanych w pkt 1 wprowadziła w błąd przedstawicieli Urzędu Miasta w S. co do możliwości przeprowadzenia szkolenia, oferowanego w ramach prowadzonej przez siebie działalności, a po przyjęciu opłaty w kwocie 2970 złotych szkolenia takiego nie przeprowadziła, czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i działała na szkodę w/w urzędu

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

I. uznaje ***oskarżoną A. C.*** za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, z tym, że przyjmuje, iż dopuściła się go wspólnie i w porozumieniu z inną osobą nie objętą w niniejszym postępowaniu tj. przest. z art. 286 § 1 kk i za to na podst. art. 286 § 1 kk wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

II. w miejsce czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku uznaje A. C. za winną tego, że w styczniu 2010 roku w W. przywłaszczyła pieniądze w kwocie 2970 złotych przelane w dniu 29.12.2009r. na konto jej firmy przez Urząd Miasta w S. tytułem zapłaty za szkolenie tj. występku z art. 284 § 1 kk i za to na podst. art. 284 § 1 kk wymierza jej karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności

III. na podst. art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone wobec A. C. kary pozbawienia wolności łączy i wymierza jej karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności

IV. na podst. art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kpk i art. 89 § 1 kk orzeczoną wobec oskarżonej karę łączną pozbawienia wolności warunkowo zawieszają na okres próby 2 (dwóch) lat

V. na podst. art. 33 § 2 kk wymierza oskarżonej karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych

VI. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od **oskarżonej** na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w wysokości **371,20 (trzystu siedemdziesięciu jeden złotych 20/100)** i wymierza opłatę w wysokości **320 (trzystu dwudziestu)** złotych.

Sygn. akt II K 1175/10

UZASADNIENIE.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pod koniec lutego 2009 r. A. C. zamieszkała w W., zarejestrowała działalność gospodarczą pod nazwą (...). Przy rejestracji wskazała adres firmy W.ul. (...).

Firma zajmowała się organizowaniem szkoleń. W czasie, kiedy A. C. rozpoczynała działalność była już związana z W. M., który pomagał jej w prowadzeniu działalności, choć formalnie nie był ani zatrudniony, ani nie miał żadnej umowy zlecenia.

W dniu 5.03.2009 r. A. C. drogą emailową zwróciła się z zapytaniem do Ośrodka (...) w B., czy istnieje możliwość rezerwacji miejsc dla około 40 osób w dniach 21-23 kwietnia 2009 r. w celu przeprowadzenia szkolenia. W kolejnych dniach w sprawie szkolenia z właścicielką Ośrodka (...) kontaktował się W. M.. W dniu 20.04.2009 r. W. M. przesłał do (...) listę 15 uczestników, z prośbą o przygotowanie obiadokolacji dla 11 osób.

Po przeprowadzeniu szkolenia zgodnie z umową Z. R. właścicielka (...) wystawiła dla firmy (...) fakturę VAT nr (...) w dniu 23.04.2009 r. na kwotę 4177 zł określając termin płatności na 14 dni.

A. C. należności w terminie nie uregulowała. Należność wobec (...) została uregulowana dopiero w toku postępowania sądowego pod koniec 2012 r.

Przystępując do organizacji szkolenia w Ośrodku (...) A. C. nie posiadała środków na uregulowanie należności wobec ośrodka.

Dowód: zeznania Z. R. k. 256,29-30,66

zeznania św. W. M. k. 268-270 (częściowo)

wyjaśnienia osk. A. C. k.243-244 (częściowo)

W grudniu 2009 r. do Urzędu Gminy S. została nadesłana oferta szkolenia przeznaczona dla Skarbnika, Wójta, Burmistrza o temacie (...). Oferta ta pochodziła z firmy (...) w W..

Zgodnie z ofertą szkolenie miało odbyć się w dniach 19-22 stycznia 2010 r. w B. w Ośrodku (...). Koszt szkolenie wyniósł 990 zł od osoby, jako wykładowcę wskazano dr J. S..

L. C. zatrudniona w charakterze Kierownika Działu Kadr w Urzędzie Miejskim w S. dniu 29.12.2009 r. wysłała faxem na nr wskazany w ofercie zgłoszenie uczestnictwa trzech osób, jednocześnie dokonała przelewu na wskazane konto kwoty 2970 zł.

W dniu 13.01.2010 r. do Urzędu S. zadzwonił w imieniu (...) W. M. przekazał, że termin szkolenia zostanie zmieniony i prosił o wskazanie innego dogodnego dla uczestników terminu. W 14.01.2010 r. L. C. wysłała emaila do (...) informując, że żaden inny termin ich nie interesuje w związku z powyższym zwracają się o zwrot pieniędzy.

W dniu 28.01.2010r. L. C. w imieniu Urzędu napisała pismo do (...) z ponowną informacją, że wskazane osoby rezygnują ze szkolenia i w związku z tym Urząd żąda zwrotu pieniędzy.

W dniu 29.01.2010 r. W. M. drogą emaliową poinformował, że pieniądze zostaną zwrócone do dnia 02.02.2010 r. W dniu 05.02.2010 r. W. M. poinformował, że pieniądze zostaną zwrócone do dnia 12.02.2010 r. wskazując, że w związku z początkiem roku firma ma trudności finansowe.

Pieniądze z Urzędu S.A. C. przeznaczyła na bieżące wydatki związane z prowadzeniem działalności.

Ani A. C., ani W. M. przed wysłaniem oferty do S. nie kontaktowali się z Ośrodkiem (...) w sprawie możliwości rezerwacji miejsc na szkolenie.

W toku postępowania sądowego w dniu 03.02.2012 r. Urząd Gminy S. otrzymał od A. C. zwrot należności w wysokości 2470 zł, zaś w dniu 05.03.2012 r. w wysokości 744,80 zł. Jednocześnie W. M. w imieniu (...) zaproponował udział dla 1-2 osób za darmo w szkoleniu organizowanym przez firmę w dniu 06.02.2012 r. w O..

Dowód: zeznania L. C. k. 244,14-15

zeznania św. W. M. k. 268-270 (częściowo)

wyjaśnienia osk. A. C. k.243-244 (częściowo)

zeznania św. U. K. k. 256 -257

korrespondencja między (...) a UM S.. k.

264-267

zawiadomienie UM w S.. k. 1-3

informacje UM k. 13,21-27

pismo Skarbnika Gminy S.. k.223

A. C. jest wdową, ma na utrzymaniu jedno dziecko w wieku 20 lat. Ma wykształcenie wyższe, pracuje w kancelarii podawczej i zarabia około 1500 zł, ponadto prowadzi działalność gospodarczą, z której osiąga dochód w wysokości ok.100-1400zł. Nie była uprzednio karana.

Dowód: dane o osobie k. 243, 90

Karta karna k. 94

A. C. nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i wyjaśniła, że nie chciała tych pieniędzy wyłudzić, gdyż chciała przeprowadzić to szkolenie, na które oferty były przesyłane do wszystkich gmin w Polsce. Dodała, że warunkiem uczestnictwa w szkoleniu nie było dokonanie przedpłaty, płatność mogła być dokonana w dniu szkolenia. Wyjaśniła, że na szkolenie zgłosiła się tylko Gmina S., która w Sylwestra przelała pieniądze na szkolenie, bo chciała się pozbyć nadwyżki finansowej jeszcze w starym roku. Dodała, że o tym, że dostała pieniądze ze S. dowiedziała się na początku stycznia 2010 r., a pieniądze te przeznaczyła na zaległe należności.

Przyznała, że wcześniej nie prowadziła żadnych rozmów na temat rezerwacji miejsc noclegowych na to szkolenie, bo miejsca zawsze można znaleźć. Dodała, że rozmowy prowadził W. M., który jej pomógł na zasadzie grzecznościowej.

Odnosnie należności wobec Ośrodka w B. wyjaśniła, że szkolenie zostało tam przeprowadzone, ale zgłosiło się zbyt mało uczestników zabrakło pieniędzy na pokrycie wszystkich wydatków związanych ze zorganizowaniem szkolenia. W późniejszym okresie także należności nie zapłaciła, bo nie odbywały się szkolenia.

Dowód: wyjaśnienia osk. A. C. k.243-244

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń w przedmiocie stanu faktycznego Sąd oparł się w głównej mierze na zeznaniach świadków, dowodach z dokumentów i częściowo na wyjaśnieniach oskarżonej.

Z. R. zeznając przed Sądem niewiele pamiętała, ale jeśli weźmie się pod uwagę upływ czasu, charakter pracy świadka, okoliczność ta jest całkowicie uzasadniona. Zeznając w toku postępowania przygotowawczego Z. R. podawała wszystkie istotne elementy, jej zeznania były zgodne z dokumentacją i brak jest jakichkolwiek podstaw do ich kwestionowania.

Kolejnymi świadkami w sprawie były dwie pracownice Urzędu Miasta w S.L. C.i U. K..

L. C.składala zeznania zarówno przed Sądem, jak i w toku postępowania przygotowawczego, z uwagi na upływ czasu jest rzeczą oczywistą, że w toku postępowania sądowego świadek pewnych szczegółów nie pamiętała, ale jej zeznania były, co do zasady niezmiennie spójne i logiczne. Sąd uznał zeznania L. C.za w pełni wiarygodne. Zeznania L. C.korespondują także z zeznaniami U. K., a miejscami się wzajemnie uzupełniają. Należy pokreślić, że zarówno L. C., jak i U. K.wskazują, że nie wszystkich okoliczności są pewne, w szczególności, co do tych, których nie były już w stanie sprawdzić. Dotyczy to w szczególności tego, czy w ofercie była informacja na temat konieczności dokonania przedpłaty, obie wskazują, że pewnie tak skoro Gmina zapłaciła, ale z drugiej strony przyznają, że nie mają pewności, co do wskazanej wyżej okoliczności.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał zeznania L. C.i U. K.za w pełni wiarygodne.

Kolejnym świadkiem w sprawie był W. M., jego zeznania także w znacznej mierze pokrywają się z tym, co wynika z zeznań omówionych wyżej świadków. W takiej części, jak zeznania W. M. dotyczą faktów, a nie stanowią ich oceny czy interpretacji Sąd uznał je za wiarygodne.

Z zeznaniami W. M. w dużej mierze korespondują wyjaśnienia oskarżonej. Wyjaśnienia A. C. po części znajdują także oparcie w zeznaniach pozostałych świadków i w tej części niewątpliwie zasługują na wiarę. Podobnie, jak w przypadku W. M. duża część wyjaśnień oskarżonej zawiera ocenę zaistniałej sytuacji, czy też różne deklaracje oskarżonej, co do jej chęci i zamiarów, które jednak nie znajdują odzwierciedlenia w rzeczywistości i w tym zakresie Sąd uznał wyjaśnienia A. C. za niewiarygodne.

Uzupełnieniem omówionych wyżej dowodów są dowody z dokumentów m.in. w postaci wydruków korespondencji pomiędzy stronami umów. Mając na uwadze, że te ostatnie znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków Sąd uznał je za wiarygodne.

Mając na uwadze omówione wyżej dowody Sąd uznał, że wina i sprawstwo oskarżonej w zakresie przyjętym przez Sąd nie budzą wątpliwości.

W ocenie Sądu z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego jasno wynika, że A. C. organizując szkolenie w B. i zamawiając zakwaterowanie, posiłki i wynajem sali w Ośrodku (...) nie miała środków na pokrycie tych zobowiązań, co wynika wprost z zeznań W. M.. Pokrycie zobowiązań wobec (...) było uzależnione od „opłacalności” szkolenia, od tego czy i jakie środki uzyska z przeprowadzenia go. Już samo to, że w początkowych rozmowach z Z. R. oskarżona mówiła o rezerwacji miejsc dla 30-40 osób mogło powodować u właścicielki ośrodka mylne wyobrażenia,

co do firmy, z którą ma do czynienia, a co za tym idzie możliwości regulowania przez nią należności. Działając w taki sposób w ocenie Sądu oskarżona swoim zachowaniem wyczerpała znamiona występku z art. 286§1 kk.

Występku z art.286§1 kk dopuszcza się ten, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Trudno uznać za polegające na prawdzie twierdzenie oskarżonej, że chciała należności wobec (...) uregulować i nie miała zamiaru nikogo oszukać, skoro rezerwując ostatecznie ośrodek wiedziała, że w szkoleniu weźmie udział tylko kilkanaście osób, a sama przecież wyjaśniła, że przy takiej ilości uczestników przeprowadzenie szkolenia nie jest opłacalne, z czego zatem chciała pokryć koszty związane ze szkoleniem, skoro bieżących środków nie miała, a środki ze szkolenia był niewystarczające. Nie informowała także nikogo zamawiając noclegi, posiłki i salę, że zapłata za to może nastąpić w bliżej nieokreślonym terminie i jest uzależniona od wielu czynników.

W ocenie Sądu powyższe okoliczności pozwalają na przypisanie jej występku z art.286§1 kk. Nie ma również podstaw do wyłączenia odpowiedzialności z uwagi na to, że część rozmów czy korespondencji ze (...) przeprowadzał W. M., gdyż działo się w porozumieniu z A. C..

Szkolenie w (...) było pierwszym szkoleniem kilkudniowym przeprowadzanym przez firmą (...), co wiązało się z dodatkowymi kosztami noclegów i innymi, a oskarżona przystąpiła do realizacji tego projektu wkrótce po zarejestrowaniu działalności gospodarczej, nie posiadając żadnych bieżących środków i wiedząc, że tak mała liczba uczestników nie pozwoli na pokrycie wszystkich kosztów. Nie można tutaj mówić o zwykłym niepowodzeniu gospodarczym, w ramach prowadzonej działalności, tylko o działaniu wyczerpującym znamiona występku z art. 286§1kk.

Niekwestionowane jest, iż wprowadzenie w błąd może przyjąć postać zaniechania, przemilczenia istotnych informacji o swojej sytuacji finansowej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 2007 r., V KK 384/06, LEX nr 299205; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2007 r., III KK 20/07, LEX nr 310207). Oznacza to, że oskarżona wywołała u kontrahenta fałszywe wyobrażenie, co do możliwości oraz woli realizowania przez zobowiązań. Nie bez znaczenie jest także fakt, że znaczną część rozmów telefonicznych przeprowadzał W. M., gdyż oskarżona, jak wskazał sam świadek, nie jest osobą wygadaną, jest osobą nieśmiałą. Oczywiście rozmowy prowadzone przez W. M. niewątpliwie odbywały się w porozumieniu z oskarżoną.

Sam fakt, że po prawie trzech latach już w toku postępowania sądowego oskarżona uregulowała należności niczego w kwestii odpowiedzialności za czyn z art. 286§1 kk nie zmienia.

Sąd zmienił opis i kwalifikację prawną czynu zarzucanego oskarżonej w punkcie drugim aktu oskarżenia.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie pozwoliło na ustalenie w sposób pewny i niebudzący wątpliwości, czy przelanie środków przez Urząd w S. na konto (...) nastąpiło z inicjatywy urzędu czy A. C., bądź działającego w porozumieniu z nią W. M., stąd wszelkie wątpliwości w tym zakresie Sąd tłumaczył na korzyść oskarżonej. Mając na uwadze powyższe Sąd przyjął, że przelew wynikał z inicjatywy (...).

Pieniądze, jakie zostały przekazane A. C. na jej firmowe konto były na poczet szkolenia, jakie jej firma miała rzekomo zorganizować, a oskarżona przeznaczyła je na inne cele. Nie ulega wątpliwości, że nie mogła ona z nimi postąpić w tak dowolny sposób

Występku z art. 284§1 kk dopuszcza się ten, kto przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą. Przywłaszczenie polega na postąpieniu z cudzą rzeczą znajdującą się w posiadaniu sprawcy jak ze swoją własnością, z wykluczeniem osoby uprawnionej. W sytuacji, w jakiej była oskarżona i jej firma od dłuższego czasu, skoro wiedziała, że szkolenie nie dojdzie do skutku winna była pieniądze przelane jej przez UM w S. niezwłocznie zwrócić, a nie przeznaczać je na

bieżące potrzeby firmy. Przecież sytuacja oskarżonej nie była wówczas dobra, nie organizowała szkoleń, a zatem nie mogła liczyć, że pieniądze te niezwłocznie odda, bo ich nie posiadała.

W świetle powyższego oskarżona swoim zachowaniem wyczerpała znajoma występku z art. 284§1 kk.

W świetle ustalonego w sprawie stanu faktycznego, mając na uwadze, że w toku postępowania sądowego oskarżona naprawiła szkodę wobec obu pokrzywdzonych Sąd uznał, że zasadne będzie wymierzenie oskarżonej kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Oskarżona nie była dotychczas karana, stąd w pełni uzasadnione jest przyjęcie, że pomimo warunkowego zawieszenia wykonania kary będzie przestrzegała porządku prawnego w przyszłości.

Mając na uwadze, że oskarżona działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dodatkową dolegliwością wynikającą ze skazania, które winna zapobiec powrotowi do przestępstwa przez oskarżoną jest kara grzywny.

Oskarżona pracuje, ma stałe dochody z tytułu umowy o pracę, ponadto prowadzi działalność gospodarczą, ma na utrzymaniu tylko jedno dziecko, a zatem poniesienie przez nią kosztów procesu nie pociągnie zbytnich dolegliwości zarówno dla niej, jak i osób dla niej najbliższych.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.